

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXIV. Quomodo post vapulationem prudentiores de rebus fidei consilium
habuerint cum Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

res & dinumerantes socios; & quia nullus defuit, Deum benedicentes.

Timo. Hic primùm, hic audio quoddam veri Apostolus indicium, plagas videlicet & liuores, sicut scriptum est: *Ibant Apostoli gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine IESV contumeliam pati.* Sed dic, obsecro, mi Apostole, num. in aliquo particeps fuisti huius Apostolicæ benedictionis?

Sefridus: Memiserum, infirmitate mea conspectâ, talibus bonis me indignum ipsi iudicauere pagani. Pudu itamen, vt verum fatear, aliis de suis portionibus postea satis iucundè gloriabantibus, me nihil ibi accepisse.

Timo. Confolare, inquit; si quid minus, circa te in illo capitulo actum est, in nostro poterit impleri. Sed perge ad cætera, & qualiter in tam dura terra Euangelij radix tandem conualuerit, explicato.

Quomodo post vapulationem prudentiores de rebus fidei consilium habuerint cum Episcopo.

CAPVT XXIV.

Dostquam nos respirauimus, & illi desierant; Otto beatissimus; Pro dolor, inquit, bona spe cassati sumus. palma in manibus erat: vos eam (DEVS vobis ignoscat filij & fratres) extorsistis de manibus nostris. Vix omnes ictus illi vnus passioni sufficerent. Sed, dum omnes ad coronam profuistis, nec vnum peruenire dimisistis. Cui Paulitius; Satù, inquit, Domine, nobis visus es accepisse. Parum, inquit ille; quia voto minus. Tua quoq; auaritia meam ex parte magna surripuit benedictionem. Hoc autem dixit de istibus, quos ille interceptit. Constat tamen Episcopum tribus plagis vapulasse.

Manimus ergò per dies quindecim trans stagnum, quod cingebat ciuitatem, expectantes, si fortè meliori animo fierent.

k 3 °

*Proceres Iulien-
enses S. Otho-
nem, & Com-
tes sepe adiecit.*

*S. Othonis Col-
loquium cum
eisdem.*

rent. Interea verò & nostri ad illos sæpe ibant & redibant. Similiter autem & eorum primates veniebant ad nos excusare se, stultis hominibus & villioribus de plebe culpam illius tumultus imponentes. Habuit ergò cum eis verbum de fide Christianismi, quasi per ambages, hortans eos, & suadens. Præferebat etiam nomen & potentiam Ducis Polonici, & quomodo ad illius iniuriã spectet illata nobis contumelia: quidni mali contra eos inde oriri queat: nisi fortè illorum intercedat conuersio, insinuauit.

At illi consilium se accepturos dicebant; regressi que ad suos, omnia hæc tractabant diligenter, & retractabant; tandemque in vnius sententiã formam consenserunt, videlicet super hoc verbo se facturos, quidquid facerent Stetineses. Hanc enim ciuitatem antiquissimam & nobilissimam dicebant in terra Pomeranorum, matremque ciuitatum: & factis iniustum fore, si aliquam nouæ religionis obseruantiam admitterent, quæ illius auctoritate prius roborata non fuisset.

Quomodo infecto negotio, omissa Iulina, Stetinam nauigauerit, & de contradictione, quam ibi sustinuit.

CAPVT XXV.

*Sesfidus.
Lib. 2. cap. 15.
edit. Canis.
Nedamerus
civis Iulienſis.*

Vibus auditis, Episcopus Stetinam, nihil cunctatus adire festinat; & quendam de Iulienſium ciuibus, Nedamerum nomine, vt viam nobis monstraret, assumpsit. Hic autem familiaritate nostra benè vtens, cum filio suo, quasi alter Nicodemus occultè nos frequentabat, & quæ dicebantur, libenter audiebat. Alij quoque nonnulli de ipsa ciuitate occultè Christum colebant tam viri, quàm mulieres. Isti etiam frequentabant nos, dum ibi moras faceremus, de quæ suis rebus nobis humanitatem honestè impendentes, spiritali consolatione ab

Epi-